

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Ad gloriam omnes, sed non omnes ad veram aspirare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

rere; nemo idcirco malus debet existimari, quia gloria, aut officio honorifico caret; neque idcirco bonus, quia gloria aut dignitate floret. 2. Grauiſſima Dei pœna est, qua plectit populum, si ei det præficiatque malum ducem; sæpe enim vnum exaltat, vt alterum humiliet. *Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captiuitatem ibunt: & tunc confunderis, & erubesces ab omni malitia tua.* Quidam episcopantur in cunis, hoc est, mitra honestantur, quia grex alium pastorem non meretur; nec populus alium regem. *Va tibi terra, cuius rex puer est, & cuius principes manè comedunt.* Sicut grauiſſimus dolor est, quando caput ægrotat, ita grauiſſimum pœnæ genus est, si in honores ascendant summos, non digni, multa enim committunt indigna; tantoque maior est clades, quantò altior gloria malè gubernantis. 3. Sinit Deus quosdam fulgere honoribus, vt in eis mutet mores. Multi enim antea priuati, haud magna sanè vel fecerunt, vel promiserunt, qui postea, ad officia magna admissi magna præstiterunt; videbant enim, alium statum aliam vitam exigere. Et experti sumus, non solum multos, potestate factos insolentes, sed etiam non rarò alios ipsis titulis maioribus emendatos. Mirati sunt multi, aliquos non præter propter honestatem viuere in Episcopatu, qui cùm Canonici essent ita vitulabantur, vt omnibus lachrymis deflendi essent. 4. Honestas adhibetur inhonestis, vt, sicut in corpore humano membra tantò abundantius, quantò magis inhonesta sunt, à velamine honestentur. *Eorum quippe honestas & honor est velamentum.* Multi mali, ignaui, nihil boni haberent, si officio nudarentur. Sic ergo munere, quo funguntur, eorum tegitur turpitudine. Et sæpe fit, vt saltem minùs sint mali, aut aliquid de improbitate remittant. *Quemadmodum & pueris dant crustula blandi*

Doctores, elementa velint vt discere prima.

5. Ad beatitudinem omnes nati sumus, ad quam & aspiramus; sed non omnes ad veram. Hinc qui vel ignorant, vel non curant veram; falsa contenti sunt, ad quam auidissimè anhelant. *Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum. Quia cùm cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt: sed euauerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est inspiens cor eorum: dicentes enim, se esse sapientes, stulti facti sunt.* Quàm stulti? vt

Jerem. 21. 22

Ecclef. 10. 16.

S. Augustini
lib. 4. contr.
Pelag. c. 16.

IX.

Rom. 1. 24.
Ibid. v. 21.

XX

ti? vt

Pfin. lib. 3.
ep. 5.

ti? vt scriberent: *Alius alium, ego beatissimum existimo, qui bona mansuraq̄, fama presumptione perfruitur, certusq̄, posteritatis cum futura gloria viuat, ac nihil nisi pramium aternitatis ante oculos pingue illud altumq̄, otium placet. Etenim omnes homines arbitror oportere aut immortalitatem suam, aut mortalitatem cogitare. Et illos quidem contendere, & non remitti. Tum hos quiescere, nec breuem vitam caducis laboribus fatigare (vt video multos) misera simul & ingrata imagine inuidia ad mortalitatem sui peruenire. Et Omnes ego qui magnum ali- quod memorandumq̄, fecerunt, non modò venia, verùm etiam laude dignissimos iudico, si immortalitatem quam meruere sectantur, vili- rig, nominis famam, supremis etiam titulis prorogare nituntur.*

Ibid. ep. 19.

X.

Ita loquitur Gentilis, acque ij, qui quodam veluti rudimen- to delirij tenentur, & vel gentilitia insignia, vel nomina sua vbiq̄, aut affigunt, aut ascribunt, ad honorificam operis à se facti reco- dationem. Quod etsi subinde necesse sit, vt in libris præsertim ad cauendas imposturas (quamuis etiam doctissimus author, qui se *Idiotam* præ modestia vocat, nomen suum suppressit) aut etiam in quibusdam alijs rebus, quibus artificis nomen addit pretium & authoritatem; tamen planè plurimorum nimia est scitis, studium- que omne (vt in Traianum iocabatur Constantinus Magnus, apud Aurelium Victorem) in eo locatur, vt quasi parietariæ mu- ris omnibus adhærescant; adeò, vt si aliter non possint, vel creta, vel carbone, vel rubrica nomen suum omnibus muris impingant. Et sui in vico, vbi mihi magnæ dignitatis Dominus pacibulum ostendit ligneum recens erectum, in quod rustici senatores omnes cultris sua nomina incidi voluerunt, vt non solùm pro quibus, sed etiam à quibus ea crux ædificata esset, palàm omnibus, etiam pos- teris constaret. Hanc vanitatem vitio vertit, & in diuitibus de- plorans Dauid ait: *Vocauerunt nomina sua in terris suis.* In quem locum Basiliius ita disserit: *Nonne vides eos, qui fora & gymnasia in ciuitatibus ædificant, muros excitant, aqueductus adornant quo pacto eorum nomina hisce sint indita ædificijs terrenis? Iam verò & sua ipsorum nomina inusserunt equorum armentis; commenti modum quo in longum vita sua tempus, sui memoriã nominis prorogarent. Quia & in sepulchris inscripserunt sua ipsorum nomina, monumentis ad præ- pria ostentationem magnificentia. Hi sunt, qui terrena, præsertimq̄, glo-*

Psal. 48. 12.

XI

Ibid.